

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 25. 26. & 27. lib. Numeri, in quibus
describitur Israëlitarum cum Moab fornicatio, tristitia inde à Moyse
concepta. Principum Populi pœna Patibulum. Numerus Populi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](#)

ste Heroldò c. 6. S. Chrysost. aureum illud eloquentiae flumen auditus est dicere: se non tantum aurô vel ferrô, sed patiente ipsa Inferni tormenta (si necesse foret) effecturum, ut aspectu Christi per momentum frui liceret. Quid tu resolvis Christiane Lector? placetnè cum avarissimo Balaam ad breve tempus aurô, quod tibi Mundus offert ad obtinendas dignitates, ad ædificandas domus, ad adornanda convivia, ad ditandos propinquos, hic frui: & in æternum cum illo cœlestibus Tabernaculis privari? placetnè, momentaneis voluptatibus hic recreari, & cum Balaam inter æternos ignes lacrymari?

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 25. 26. & 27. lib. Numeri, in quibus describitur Israëlitarum cum Moab fornicatio, tristitia inde à Moyse concepta. Principum Populi pœna Patibulum. Numerus Populi iterum initus, filiis Core ab interitu reservatis. Electio Josue in Duce loco Moysis morituri.

N.163. Considera 1. **V**eros Christianos Moysen imitari debere, quando audiunt ab illis gravia perpetrari peccata. Testatur de illo S. Scriptura v. 7. cit. capit. quod fleverit ante Tabernaculi fores, quando unus de filiis Israël, suæ libidini vacaturus, ad scortum Madianitidem intravit. Christus Dominus Lucæ 19. flevit non ratione proprii sanguinis fundendi à civibus Jerosolymæ, sed ratione scelerum & interitū civitati imminentis, quem etiam hoc in passu secuti sunt Martyres plurimi teste Cassiodoro, qui non tantum pœnitis cruciabantur in corpore, quantum flagitiis Tyrannorum affiebantur in mente. *Supra mortuum plora, hortatur Eccles. c. 22. defecit enim Lux ejus, & super satuum plora, deficit enim sensus. Homo mortuus est per peccatum, cui adhæret. Lucem perdidit, dum gratiam amisit; satuum se probat, quia privatus est prudentiâ Justorum, quæ animi vigor dicitur: sensit, amisit, quia res salutem suam concernentes instar cadaveris non sentit. Supra talēm plora o Christiane! extraneum enim à charitate se fatetur, ait S. Laurent. Just. in Fasic. amoris c. 14. Qui peccanti non compatitur proximo. Quis (nisi in marmorem durissimam transiisset) non teneretur compassione, quando horrendæ illius Tragœdia deberet agere spectatorem, quam Mexentius inusitatō & plus quam barbaro modō in scenam protraxit; viva corpora fœdissimis cada-*

cadaveribus colligandô. Quis inquam hominem vivum cadaverial-ligatum cernens, non ex compassionē in lacrymas resolveretur? quid enim tam immane, tam barbarum crudelitas unquam excogitavit?

Sed hem! eadem scena agitur cum peccatoribus, quorum ani-mabus in peccato mortuis viva corpora connectuntur. Hanc tragœ-diam agitari cum suo prodigo filio viderat Evangelicus ille parens, eoque spectaculô sua viscera adeò commoveri sensit, ut fletu uberri-mô suam testaretur commiserationem, quam indignè terens senior filius à patre audiit. *Frater tuus mortuus erat, & revixit.* Mortuus erat in animâ, vivens in corpore, quod erat operibus deditum, quæ Apostolus vocat *opera tenebrarum*, opera planè mortis non vitæ; fieri solita inter obscenos puellarum greges, inter ebriosos comilitones, inter libidinosos histriones, & ad quæ alludit Joannes Apostolus, dum cap. 3. ait: *Novi opera tua, quin nomen habes, quod vivas, & mortuus es.* Addamus Evangelicæ parabolæ historiam, à variis authoribus, quos inter Balingem, descriptam. Adolescens quidam insaniens amore Virginis Deo sacratae, eò pellegerat, ut nocturnum tempus & fugæ, & explen-dæ libidini decerneret. Comparet destinata horâ propè Monasterium, ubi templum reperit apertum, quod ingrediens videt stupetque omnia lugubrî ornatu instructa, consistente in medio funere, circum funali-bus illuminatô. Audit porrò Monachos protensis supra faciem cu-cullis officium defunctorum cantantes. Anxius & curiosus simul spe-tator, ut aliquem de ignotis cantoribus ob intempestivas exequias interrogat, in cuius gratiam illæ instituerentur? intelligit ab illo: in ipsius interrogantis gratiam agi omnia, quod & alias confirmat. Quare totus tremore percussus incipit tragicum hoc spectaculum fugere: sed vix primum pedem è templo extulerat; duo Molossi speciem nigerrimam induiti, in eum insiliunt, & Amasiâ opportunè è muro spe-stante fugitivum discerpunt. Hem! vivam præmortui hominis ima-ginem, cuius defuncte in vitiis animæ infernales parentabant larvæ. Sed quam illæ ficto animo peregerant parentelam, hanc tu Christia-ne Lector peragas verò & sincerò: quid enim lacrymis magis dignum, quam animam Christi Domini pretiosissimi sanguine redemptam, & è faucibus mortis ereptam, denuò mori, & ab hac temporali ad æternam transire mortem? Cæterum licet Primates Popoli Israéliti-ci forsitan deplorârint lasciviam plebis: jussi tamen sunt, è patibulis suspendi. cit, cap. ea de causa, quod delinquentes non deterruerint à flagi-

flagitiis carnalibus, alienæ mortis spiritualis participes effecti. Colliges inde: non requiri tantum à superioribus, ut moræ aliorum, conditione parum, defleant subditorum scelera, sed requiri vel maximè, ut ea impediāt minis & pœnis, aut facta acriter puniant, sicque mediante pœnitentiâ ad vitam redeant, terrâ viventium aliquando æternum fruituri.

N.165. Considera 2. Non absque speciali Mysterio S. Scripturam cap. 26. v. 10. & 11. his uti verbis: *Factum est grande Miraculum: ut Core pereunte, filii ejus non perirent.* Nam Salvianô teste lib. 1. ad Eccles. Cath. penè omnes filii parentibus suis non magis in patrimonia, quam in vitia succedunt: nec magis facultates paternas sumunt, quam pravitates; & sic transeuntes semper in mores patrum, ante incipiunt eorum nequitiam, quam substantiam possidere: bona enim parentum non nisi mortuis eis possident, viventibus autem mores. Mulieri Samsonem pariturae Nazaræum, expresso prohibetur mandatô Judic. 3. *Cave: ne bibas vinum, quia paries filium &c.* Videbatur: non posse filium abstinere à vino, qui genitus esset à matre vino dedita. Quando Michol Davidem coram Arca saltantem arguit scurrilitatis, non est dicta uxor Davidis, sed filia Saul 2. Reg. 6. ut interprete Rabanô, illam superbiā à parente suo traxisse nosceretur. Hæc ipsa mulier ea de causa videtur sterilitate punita, ne filios generans, generaret superbos, tanquam partus superbæ matris, ventrem sequentes. Qui curiosius & accuratius apum formam figuramque explorârunt, caput bovis, ex quo prognatæ sunt, in iis deprehendisse ferunt teste Aldrovandô de insectis. Ego sanè persuasus sum, si quis intimas animi latebras juvenis aut puellæ studiosius introspiceret, veram parentum non quoad physica tantum, sed etiam quoad moralia effigiem foret intuiturus. Quid inde parentibus sequelæ loco notandum restat, nisi sub gravissima culpa illos obligari, virtuosæ vitæ exemplô prælucere filiis: dum vivendô malè ad pares culpas & pœnas eos trahunt. Teste S. Ambrosiô luscinia nunquam amoenius auditur cantare, quam cum pullos suos educat: illi verò, qui è nido statim abrepti, in cayeis adolescunt, nunquam eam assequuntur in cantu perfectionem, eò quod præcientum exemplô careant. Quod parentibus maximo sit incitamento, ad vitam virtuose instituendam eō tempore, quō filiis nondum adultis convivunt. Sint ergo frequentes in Templo, sint in oratione assidui, si volunt in filiis nutriri pietatem. Sint in sermonibus cauti,

in

in tactibus circumspecti, in gestibus decentes, si volunt in filiis castitatem & pudicitiam conservari. Cervæ cum serpentes devorant, nullum inde damnum sibi attrahunt, ab hac tamen abstinent, cum lactant, ne catulis adhuc teneris noceant. Errant, & vel pessime errant parentes, in præsentia filiorum talibus utentes loquellis, quibus in cubiculo & thalamo uti assolent; non enim tam citò stuppa flammam, quam depravata in tenera juventute natura talia imbibit, quæ dein necesse est, in incendium impuri amoris accrescere. Quare Christiane Lector, si parentem agis, ad omnia dicta & facta accuratissimè attendas, memor tremendi illius moniti Exodi 20. legendi: *Ego sum Dominus, visitans iniquitatem Patrum in filiis.*

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 28. 29. & 30. lib. Numeri, in quibus describitur lex de variis quotidianis Sacrificiis, Sabbathi, Calendarum & Azymorum. Lex de variis Votis.

Considera 1. **Q**UAM varia fuerint veteris Testamenti Sacrificia in N.166. cap. 28. & 29. descripta, quæ tamen omnia etiam collectivè sumpta respectu unius Sacrificii, quod in cruentō modō in Altari peragunt Catholicī Sacerdotes, nil aliud sunt, quam meræ umbræ: nam si perpendamus Rem in eo oblatam, excedit ea infinitiæ omnia munera, vel olim oblata, vel unquam offerenda. Quid enim præstantius, quid pretiosius ipso excogitari poterit Christo? hinc est, quod intuitu illius nausea affici cœperit Deus erga res omnes, in veteri Testamento oblatas, per Malachiam cap. 10. testatus: *Non est mihi voluntas in vobis (puta sacerdotibus legis antiquæ) dicit Dominus exercituum, & munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu enim solis usque ad occasum magnum est nomen meum in Gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offeratur nomen meo oblatio munda.* Et verò quis cupreum non aversabitur, & abjicet nummum, cui ingens auri pondus offertur? cuius pretiuū Laurentius Just. lib. 1. de casto Connub. contemplatus, in hac erupit verba: *Tantum plane est, ut nec humanus valeat explicare sensus, nec Angelicus intellectus: sed solus ille noverit, qui solus voluit, & potuit facere in eo tanta & talia, ubique omnipotens ubique gloriosus.* Debemus Deo, ut nemo negaverit, pro beneficio creationis & conservationis, gratias infinitas, &

G g has